

TJALVISTEN

Redaktør: THORALF RUUD

Monrads gt. 3c

NR. 1 — JAN.—FEBR. 1948

FEMOGTYVENDE ÅRGANG

M E D L E M S B L A D F O R I D R E T T S K L U B B E N T J A L V E

Leif G. Schjerven.

Brødrene Leif og Trygve Schjerven døde brått 4. juledag som følge av gassforgiftning.

Både Leif og Trygve ble medlemmer av Tjalve våren 1921. Leif ville gjerne bli sprinter, men han hadde ikke anlegg, og tross stor interesse ble hele hans innsats som aktiv begrenset til et par juniorkonkurranser og noen få stafettløp. Trygve hadde anlegg — god plassering i 60 m løp i skolekonkurranser — men ingen interesse, og forsvant fra klubben etter et par års forløp.

Leif måtte ha avløp for sin store interesse og det fikk han etter hvert i forskjellige styreverv innen klubben. Senere ble det fri-idrettskretsen som dro nytte av ham. Senest var han sekretær i dommerlauget og formann i Oslo Idrettskrets' idrettsmerkeutvalg.

I enda større grad ble han brukt som funksjonær ved idrettsstevnene. Han ble til å begynne med betraktet med endel skepsis, særlig da han ville bli starter. Han var noe nervøs og hans lyst til å diskutere var ingen fordel i denne jobb. Men det skulle vise seg at han kunne greie den — fri-idrettens vanskeligste funksjon, og i årene etter krigen har han vært temmelig nær prikkfri. Han kom godt fra det med løperne, — og det gode

humøret hans ga ham ro, slik at han fikk løpene avviklet forbausende fort.

Medlemsbladet spurte ham i 1929 om hva grunnen var til at han ble tjalvist. Han svarte:

«Først og fremst for å begynne litt med sprint. Jeg har alltid interessert meg for sprint, og jeg ville forsøke å gå i vår store mester Jo-Jo's fotspor. Det gikk dessverre ikke slik, det ble kun med munnen at det gikk litt hurtig, bena sviktet; men nå når jeg ser tilbake på de snart 8 år som er gått siden dengang, har jeg følelsen av noe unaturlig, hvis jeg skulle være knyttet til noen annen fri-idrettsklubb enn Tjalve.»

Det var med munnen Leif skulle gjøre seg mest gjeldende i Tjalve. Mange beslutninger er tatt etter forslag fra ham eller med hans gode støtte. Han var den populæreste taler på våre møter, alltid kvikk og morsom, selv om han av og til kunne være litt krass. Det kommer til å være en merkbar tom plass etter ham på våre generalforsamlinger.

Leif hadde Tjalves orden — en stor æresbevisning, men allikevel en beskjeden takk for mange tusen timers arbeid for norsk idrett.

S. G.

WILHELM BLYSTAD

SANDAKERVN. 52 - OSLO

Det arbeides i klubben.

Vi har det inntrykk at det er stor aktivitet i klubben for tiden. Medlemsantallet øker stadig og tilgangen til gutteavdelingen er stor. Styret har reengagert Jansgård som klubbens trener og innendørstreningen drives på Oslo Handelsgymnasium hver mandag og fredag, frammøtet ligger på omkring 40. Onsdag og søndag er det fellestrening ute i terrenget. Fredag 13. februar er det medlemsmøte for aktive og 27. er det møte for alle, her kan også tjalvistene ta madamen eller forloveden med.

Holmenkollstafetten feirer i år 25 års jubileum og går 23. mai. Forberedelsene er allerede i gang, klasseinndelingen og løypa diskuteres. Det har vært tale om å endre løypa slik at det kun blir en veksling inne på banen til slutt. Formannen har vært en tur i Sverige og I. F. Kamraterna, Borås, vil gjerne fortsette pokalkampen. Örgrytes seniors (over 32 år) vil gjerne ha en pokalkamp til sommeren, en gang i Oslo og en gang i Göteborg. Samtidig var det meningen å ta med juniorene (under 20 år). Dessuten arbeides det med en pokalkamp for old boys og gutter mot Møde, Sandvika. Ørnulf er tilskrevet om innendørskamp for gutter i slutten av februar/begynnelsen av mars. Pokalkampen mot Københavns I.F. går i Oslo i siste halvdel av juni.

Enn videre vet vi at styret forsøker å knytte en læge med idrettsmedisinsk spesialutdannelse til klubben. Han vil da ta seg av alle trenende og føre kartotek over hver gutts helsemessige stilling. Han vil være til stede ved konkurransene og følge gutta gjennom sesongen. Det er da en forutsetning at gutta også bruker ham ved sykdom, slik at deres helsemessige forhold vil bli kartlagt helt fra guttedagene av. Man kan på denne måte følge idrettens virkning på kroppen og ta eventuelle forholdsregler.

Endelig har det lyktes å skaffe lokale for innendørstrening for gutteavdelingen på Grefsen skole.

Førstkommende tirsdag vil Harry Haakonsen instruere i hopp uten tilløp, og så håper vi å få Trygve Tønnessen opp en annen tirsdag til å vise litt.

En ting vi savner i klubben er et samlingssted hvor tjalvister av alle årganger kan komme sammen og prate hyggelig og diskutere. Vi håper at dette om ikke altfor lenge kan la seg realisere. Dette burde være en oppgave for ordenskollegiet, som vi så altfor sjelden hører noe fra.

Lægeundersøkelse i gamle dager.

I et terrengløp i Moss for mange år siden deltok et par tjalvister av fluevektstypen. Arrangørene hadde tilkalt en eldre læge som skulle foreta kontroll av deltakerne før starten. Våre gutter så svært spinkle og svake ut og lægen anbefalte dem på det instendigste å la være å starte. En stor og kraftig tungvekter av en Mossing dro han fram som eksempel på hvordan en virkelig distanseløper skulle se ut, det var gutt som orket noe det. Tjalvistene mente at de i motsetning til denne karen nok skulle klare løypa.

Våre gutter la trøstig i vei og vant løpet lett og smertefritt til lægens store overraskelse. Den store, kraftige karen kom omsider til mål og fikk ved hjelp av sine siste krefter krabbet over mål og ble hjulpet inn i garderoben som et annet slakt.

50 år.

Gunnar Helstad fylte 50 år 6. januar. Vi bringer ham en forsinket lykkønskning og håper at han fortsatt vil være like ivrig i arbeidet for Tjalve og fri-idretten i årene som kommer.

Skoooo

Et fordelaktig sted for Deres innkjøp.

SKOTØYMAGASINET MODERNE

Disp. Trygve Høgbergh

Storgaten 2 - Telefon 41 25 06

Nyttårsønske.

Det er stort å kunne seire
og bli først og størst og best,
det er stort å kunne feire
dåd og bragd med ord og fest,
livets evigunge lære
går i arv fra far til sønn.
Kjemp og vinn, — og makt og ære
blir din rike, store lønn.

Når man storbedrifter skaper
og en åpen verden fant,
er det alltid en som taper
eller fler som aldri vant.
Ærlig slit med ånd og neve
av en jevn og trofast mann,
gir deg ikke rett å leve, —
den har større menn og land.

I vår idrett kan det vinnes,
og det tapes også der,
men der vil det også finnes
ett, som ennå større er.
Om på sisteplass du ender
eller fram til seiren rakk,
likefullt er alle venner,
når det skjenkes ros og takk.

Måtte alle verdens «store»
som har skjebnen i sin hånd
møtes rundt forhandlingsbordet
med litt mere idrettsånd.
Det som rår i dag er makten
som har glemt den sunne sjel,
idrett det er selve paktens
ubeskåret, ren og hel.

«Peik».

Vi intervjuer kassereren Odmар Aukner.

På innendørstreningen treffer vi kassereren der han sitter og tar imot kontingent. Han er nå eldstemann i styret idet han har sittet som kasserer fra 1938, fra 1941—45 nedla han vervet, men kom igjen for fullt etter frigjøringen. Odmар har deltatt aktivt fra 1927 og var blant annet med på mesterskapslaget over 4×100 m i 1933, og var

en meget lovende sprinter, men la tidlig opp grunnet ryggskade.

— Det må være slitsomt å påta seg vervet som kasserer i Tjalve år etter år, spør vi.

— Å ja, i fjor hadde vi en omsetning på ca. kr. 70 000,— inn i kassen og like meget ut, så det er jo et visst ansvar. Under Holmenkollstafetten kan det bli stritt, men når det går bra så er det morsomt. En hobby må en jo ha, jeg har selv hatt glede av å være aktiv deltaker og nydt godt av de eldres arbeid og som takk må jeg også ta min tårn.

— Hvordan går kontingenten inn?

— Noen er flinke til å betale, men de fleste er likegyldige. Kontingenten er klubbens økonomiske livsnerve og utgiftene er store. Forleden dag fikk jeg 2 brev inneholdende medlemskort og hver sin tikrone, slik burde det være. I fjor måtte vi sende purrekrivelser. Det hjalp noe, men vi måtte også stryke noen for skyldig kontingent. Det er galt at vi skal ha utgifter til porto og lignende til medlemmer som ikke gidder å betale den lave kontingenten vi har.

— Hva mener du om å offentliggjøre navnene på dem som skylder kontingent i klubbavisen i likhet med hva enkelte klubber gjør?

— Vi får prøve med en purring først, og hjelper ikke det skal vi ta det opp til overveielse.

— Hvor mange er det som står til rest med kontingenten?

— Det er 35 som skylder for 1946 og 149 for 1947. Pr. 1. januar hadde vi 66 gutter, 77 juniors og 325 voksne medlemmer.

— Det er enkelte som klager over at det er vanskelig å treffe kassereren, hva sier du til det?

— Som regel er jeg å treffe på innendørstreningen hver fredag fra kl. 18—19. Senere på kvelden er jeg å treffe på klubbkontoret. Medlemmene kan jo også sende kontingenten pr. postanvisning, det nytter ikke å besøke hvert enkelt medlem i en så stor klubb som Tjalve.

— Har du noen spesielle ønsker i år, Odmар?

— Ja, dette måtte være at gutta beseiret København I.F. i pokalkampen til sommeren.

— Vi håper at de aktive legger seg kasserens ord på hjertet og går inn for den saken.

Odmар har alltid vært en ivrig tjalvist og klubben har hatt meget glede og nytte av ham, ikke minst i 1930-årene, da stafettlagene våre var ute etter mesterskap, og dukatene i kassa var få. Da var Studebaker'n og Odmар gode å ha.

Quo vadis Felix?

Sign. Felix. er en av de sikreste kommentatorer vi har. Hver gang en diskusjon har gått av stabelen er han frampå i neste nummer av Tjalvisten, øyensynlig i den mening å gi et ugjendrivelig sisteinnlegg med stemplet: «Når Felix har sagt det, har Vår-herre talt.»

Fremgangsmåten er stadig den samme. Han har sitt utgangspunkt i noe han mener skal være kvintessensen av hva motstanderen har sagt. For ordens skyld skal tilføyes at dette aldri har kommet dem over leppene. Deretter slår han fast i skolemestertone at slik er det selvfølgelig ikke. Underforstått at så trange på nøtta må de være som mener noe annet enn han.

Tonen har antagelig en dobbelt bakgrunn. Dels å latterliggjøre motstanderen, dels en urokelig tro på sin egen åndelig overlegenhet. Så også denne gang.

På spørsmålet hva diskusjonen gjaldt fastslår han kategorisk at saken dreide seg om hvorvidt Tjalve skulle løpe stafett eller ikke om våren. Og så fortsetter han med undertrykt indignasjon: «Tenk en diskusjon om noe så opplagt.»

Når Felix påstår ovennevnte å være diskusjonens kjernepunkt, må det enten bero på dårlig oppfatningsevne eller en rask omgåelse av sannheten. Vi andre oppfattet diskusjonsgrunnlaget dit hen at det måtte bli et spørsmål om hvor mange stafetter vi skulle være med i om våren og i hvilken grad treningen skulle forseres med henblikk på stafettene. På det grunnlaget er spørsmålet kanskje ikke så opplagt, eller hva, Felix, for å bruke din egen framstillingsform.

Heller ikke kan det vel sies at det å trekke trening og treningsmetoder inn i diskusjonen på det grunnlaget er å komme på viddene. Hva Jansgård sa om gatestafetter på våren er det ikke nødvendig å komme inn på her. Jeg slutter meg helt til det. Jeg vil dog bare gjøre Felix oppmerksom på en liten misforståelse han gjør seg skyldig i. Når Jansgård uttaler at stafettene om våren må være et middel og ikke et mål, er ikke meningen den at vi løper stafetter fordi vi regner disse som et utmerket middel til å komme i form. Meningen var at de stafetter vi av forskjellige grunner finner å måtte stille opp i må tas som et middel.

Når Felix videre påstår at Jansgård har uttalt at den harde treningen før krigen er det slutt på nå, så viser det med all ønskelig tydelighet at han er helt på jordet.

Jeg har selv trent etter de prinsipper Jansgård hevder siden 1945 og jeg vet at Felix og hans samtidige aldri har trent på langt nær så hardt. En annen side av saken er at de forserte treningen med en gang de begynte for sesongen, i februar og mars (jfr. Otto Nordlies artikkel i Tjalvisten vinteren 1945), muligens for å være i form til stafettene. Når han derfor sarkastisk antyder at kara kanskje er redde for å forstue en lilletå eller to, så kan virkningen ikke bli annet enn plump.

Felix nevner yankees og finner, vi kan for den saks skyld godt ta med svensker, dansker o. a. Om disse er å si at vi i prinsippet trener akkurat som dem. Hvor mange gatestafetter tror du Hägg og Arne løp? eller Strand, H. Eriksson & Co. løper? Jeg kan forsikre, det er ikke derfor de setter verdensrekorder.

Til Høgbergshs innlegg er det bare å si at kame-ratskapet blant gutta (aktive) etter disses mening er utmerket, selv om vi bare er med i 3—4 stafetter om våren og ikke de ca. 20 som arrangeres. Hvorvidt vi er forpliktet til som arrangører å stille lag i eliteklassen kan vel diskuteres. I motsatt fall håper jeg Felix og øvrige 14 stafettløpere av 1938 skammer seg over dårlig klubbånd, idet de dumpet ned i klasse I. Dermed var det ikke så meget igjen av det manende, flammende og idealistiske.

«Når Holger Albrechtsen beklaget ånden blant gutta når det gjelder stafett, så trakk enkelte av gutta på skuldrene,» sier Felix. Han nevner imidlertid ikke at Holger dessuten sa at en godt kunne konkurrere både 4 og 5 ganger i uka fra mai.

Idet Felix oppsummerer sine betraktninger blander han plutselig inn banestafettene og det dårlige sprinternivå i klubben. Det er beklagelig at han ikke er fornøyd med 3 norgesmesterskap og 1 annenplass etter krigen. Beste tid på 4×100 m og 1000 m (4×400 m ble ikke arr. i 1945), beste tid på 1000 m og 4×400, nest best på 4×100 m i 1946, beste tid på 4×100 m, 1000 m og 4×400 i 1947. Begge 4×400 m tidene er klubbrekorder, 4×100 m 2/10 fra og på 1000 m 3/10 fra.

Jeg har heller ikke hørt om ham som ble raskere på 100 m ved å løpe opp til Besserud eller 3000 m utfor til Skøyen. Pussig for øvrig at sprinterklubben Tjalve av ca. 1930 ikke regnet en «22,8 mann» som sprinter når klubbrekorden er fattige 4/10 bedre.

P. & B.

*

Når Felix blir beskyldt for å komme med et siste ugjendrivelig innlegg i diskusjonen, skylder jeg å gjøre oppmerksom på at jeg oppfordret ham til

å skrive litt om diskusjonen, da jeg selv deltok i den i motsetning til Felix. Jeg oppfordret Felix til å skrive, da det er vanskelig å få medlemmene til å skaffe stoff til avisen. Felix stiller seg alltid imøtekommande og jeg takker ham for det. Riktignok fikk artikkelen en annen form enn ventet.

Red.

Hvem våger å mene?

Hui, — hvor det går friskt og lett når vennen Felix er frampå og «filosoferer». Dypt nede eller høyt oppe, det spiller ingen rolle. Felix ser saker og ting på sin spesielle måte nå som før, vender og vrir alt og alle like «kunstferdig».

«En het diskusjon» titulerer han en utgreiing om treningsprinsippene under posten eventuelt på siste generalforsamling.

Nå vel — smak og behag er etter eget ønske. Felix er ingen unntagelse i så måte. Bare det at han forsøker å gjøre oss ansvarlig for sin hjernes enorme spirituelle (feil)skjær og opphopede dogmer, bringer oss til å protestere.

Vi vil høfligst ha presisert:

- 1) Vi har ikke nevnt at «Holmenkollstafetten var ikke noe for en toppidrettsmann».
- 2) Ikke et ord er sagt om at det er slutt med å gå 100 % inn for en idrettsoppgave.
- 3) Vi nevnte at den uansvarlige «råtreningen» som ble drevet før krigen må vi få slutt på. At ordene «hard trening» må utbyttes med ordene «intensiv trening», da de bedre fyller den til-siktede oppgave.

Når Felix minner om hard trening a la yankees og finsk langdistansetrening og vil ha det til at vi driver «frøkentrening», viser dette totalt mangel på kjennskap til de faktiske forhold.

Benevnelsene «hard» og «jernhard trening» er de stadige uttrykk i Felix's trenings-vokabular.

Medlemsmøte for aktive.

Møte holdes i Restaurant Humlen fredag 13. februar kl. 19,30. Det blir kjørt en instruksjonsfilm og dr. Magne Helgaker og klubbens trener vil kåsere. Enkel servering.

Medlemsmøte med damer

blir arrangert i Restaurant Humlen fredag 27. februar kl. 19,30. Dans og enkel servering. Ca. kr. 12,— pr. couvert.

Har virkelig 12—15 års aktiv tjeneste i idrettens rekke gått Felix sporløst forbi?

Eller er det mangel på vilje?

En gang for lenge, lenge siden, da Felix var blant de aktive, var det alltid hyggelig å høre hans klare opposisjonsrøst. For opponere det måtte Felix. Og vi andre ble så godt vant at det kjentes som om veggen var borte en kald vinterdag når en eller annen sak gikk igjennom uten å høre det vanlige ritualet.

Vi tok det dengang som et tegn på en uslitelig interesse for klubbens ve og vel, fordi Felix som ivrig aktiv fulgte med i klubblivet.

Etter vår oppfatning stiller saken seg nå annerledes.

Vår gode Felix er ikke med lenger i den daglige drift i klubben, til tross for at han har fått flere oppfordringer. Han har svært liten kontakt med den aktive utøver. Er aldri til stede på klubbens treningskvelder i gymnastikksalen eller kondisjons-turer i terrenget og meget sjelden å se når de aktive er samlet til hyggelig samvær.

Kanskje dette kan gi forklaring på hvorfor Felix stadig står i «offside posisjon» og tolker alt som blir sagt og gjort etter sitt spesielle mønster?

Kom igjen, gode Felix, så skal vi reservere deg en plass nærmere sentrum. A. J.

GEORG STRØMME

Autorisert rørlegger

Arbiens gt. 1 — Oslo

Kontor: 55 06 94

Privat: 46 42 58

Reparasjoner

utføres hurtigst

**ELEKTRISK
MEKANISK
VERKSTED**

Holger Albrechtsen

St. Hallvards gt. 7-9

Telefon 68 47 07

Husker du —

Av en gammelkar.

De unge og aktive skal ved årsskiftet se framover. En gammelkar derimot har lov til ved peisen en kveld å se litt bakover, å minnes, og da dukker gjerne glade idrettsminner fram. Det er ikke akkurat egne bedrifter, for de var få og små, men hendinger og stunder som fradømt all nytteverdi allikevel hvisker: jamen var det moro lell.

Mitt første bevisste møte med idretten fant sted på Bondejordet for nær 40 år siden. Det var fotballkamp mellom Majorstuen Boldclub og Briskeby Rangers og begge lag hadde godt følge av gutter i 8—10 årsalderen, hvoriblant jeg. Jeg beundret M. B.s senterløper, den rødhårete Grauten — en uforlignelig Børjessontype — og tenk dere min begeistring da Grauten driblet av alle mann i forsvaret og sto ferdig til skudd for åpent mål. Men Briskeby Rangers' målmann Nitten — eller var det Pitten? — var situasjonen voksen, styrtet ut av mål med «e' halv ei» i hånden. Før Grauten og Nitten (Pitten) hadde tatt seg hver sin dram, hadde Briskebys forsvar klart opp situasjonen, som P. Chr. A uttrykker det.

Som Majorstugutt var det en selvfølge at jeg «stakk inn» på gamle Frogner. Og nå kan dere si hva dere vil om Ballangrud og de andre gutta som står først på rekordtabellene, ingen var, er eller blir som Oscar. Hans løp over 10 000 meter på 17,22 og noe, en råkald lørdagskveld for omkring 35 år siden var ikke en trimmet skøytemaskins rundetidsrytme. Nei, det var guttungelek og glede, overskudd og improvisasjon.

Det morsomste og festligste bilde jeg bærer i sinnet fra idrettens verden er nok den 18 årige verdensmesteren i svart trikotbukse, hvit genser og med kalotten flott på snei. Ikke noen strikkes ullue, takk. Og så den hjerteknuserbarten da.

Mitt første møte med fri-idretten knytter seg til Hoffsvæiløpet som startet fra gamle Frogner. Gutta i klassen, jeg gikk vel i 3. klasse dengang, satte

opp som premie 24 stikk (2 messingåttene og 2 alm. firere) foruten en hypp hvis jeg greide å løpe på under det dobbelte av hva vinneren brukte. Like etter skoletid en dag løp jeg og greide det lett. De 24 stikkene spilte gutta forresten av meg like etterpå og hyppen manglet både gjøken, dragonen og «hølet».

Veien til Tjalve gikk på sett og vis gjennom en fotballklubb som het Brann og som holdt til på Sandløkka. Den lå innerst der Frogner Stadion nå er. Jeg var ikke medlem av klubben, var for liten, men kjente mange av de store gutta og fikk stå bak mål for å hente ballen. Noen husker vel alle tiders Krøllebein, Tjalves senere trofaste kasserer Gøthe, når han driblet ute på vingen.

Klubben ble oppløst, men mange av gutta spilte senere god fotball i Trygg da den var på toppen. Bl. a. «Kjatten» eller Carsten Matheson, kjent fra Sportsmannen. Andre av gutta gikk inn i Tjalve, som dengang også var tilsluttet fotballkretsen. Så tapte vi en kretskamp i C-klassen mot Trygg med 16 mål imot og så var det slutt med fotballen i Tjalve.

Så fikk jeg selv idrettsbukser med svarte render og sko med pigger, men bedriftene ble som før fortalt få og små. Imidlertid har i hvert fall en kongelig person lykkønsket meg på banen. Fladvad, som er noe stort i idretten, hadde en bror, og denne broren hadde noe med slottet å gjøre. Han var regelmessig ifølge med kronprinsen og engang omkring 1920 var de begge til stede på Frogner, hvor det var norgesmesterskap i 10-kamp. De fulgte interessert med fra innerbanen.

Det var innlagt noen juniorøvelser og i en av disse ble da jeg nr. 2. Nå kjente jeg Fladvad aldri så lite og da han umiddelbart etter øvelsen gratulerte meg, var ikke kronprinsen snauere enn at han gjorde det samme. Det er noe å ha i bakhanda når barnebarna snart blir litt for kjekke.

Utallige er minnene. Jeg husker med glede Reidar Anderssen, norsk fri-idretts flotteste løper og den traveren Alf Halstvedt. Vet dere at Reidar

Gunnar Helstad

Storgt. 8

Tlf. 33 38 67, 33 34 44

Bøker

for alle fag.
om alle emner
for alle aldre
til alle priser

GRØNLANDS HØVLERI A.s

Etablert 1867 — Disponent R. C. Anderssen

Trelast

Kontor Lakkegt. 7, tlf. 68 02 04

Lager Grønland 12, tlf. 68 07 75

samtidig var en helt fremragende skiløper og verdig en Egebergpris.

Er det noen som ennå husker vårt gamle kamp-rop: Ikkomolaia — iiii — oaaa. Vanligvis ledet av Moksnes og Einar Berg. Einar Berg, hvor er han? Han skulle dere unge ha hørt, alle tiders utroper. Vi hadde ikke radio eller høyttalere omkring 1920. De som skulle rope ut resultater satte en svær blikktrakt for munnen, men dårlig hørte vi allikevel. Men Einar Berg, galgenfugl og sangerbror, gikk rolig opp i nordre sving på Frogner og opplot uten blikktrakt sin røst, og det var ikke tvil om tiendedelene selv helt nede på Karl Johan. Bare én gang sprakk han, men da skulle han også rope ut navnet på en dansk sprinter som het Prip. Einar Berg var dypt bedrøvet og sa: Det er da ikke noe musikk i et sånt navn.

Kan dere tenke dere Trygve Høgberg nedover Kirkeveien etter å ha løpt «Kristiania rundt»? Det gjør'n ikke i dag. Forresten kan man nå ved hjelp av trikker og ringbussen spare seg den umaken.

Så var det Jo-Jo's diskusjoner med Rolf Stenersen om sprint som endte med at samme Stenersen snauklipte seg for å minske luftmotstanden. Jo-Jo klipte ikke håret, hadde ellers svært lite å klippe, men løp allikevel på 10,7.

Rivaliseringen mellom Tjalve og Ørnulf på 4 ganger 100 m var dengangen sterk og aktuell. Ørnulf hadde vel bedre individuelle løpere, bortsett fra Jo-Jo, men Tjalve vant bestandig. Vi slo bl. a. rekordlaget fra den svenske Krigsskolen og satte norsk rekord. (Noter det, sprintere av i dag, og glem ikke Jo-Jo's 10,7). Foran et norgesmesterskap svor Rolf Stenersen at Ørnulf skulle vinne. De hadde 2 bla Stenersen, Guldager og en meget habil 4. mann, men ingen Jo-Jo, stafettkongen. Vekslingen mellom ham og 2. mann, Ola Rønneberg, er vel ennå uovertruffet og vår siste mann, en relativt svak sprinter, fikk pinnen med nærmere 12 meters forsprang. Ørnulfs ankermann, Rolf Stenersen åt seg ubønnhørlig innpå og vi vant med knapt en desimeter. Da fikk hovedtribunen høre Stenersens fulltonende replikk: «Hadde jeg nå hatt brøste til tanta mi, hadde Ørnulf vært mester.»

Ja, minnene er mange. Jeg gjør et sprang helt opp til Europamesterskapet på Bislett i 1946. Jeg hadde billetter til store ståtribunen og kom opp i en forskrekkelig trengsel i trappene. Jeg så meg plutselig stillet ansikt til ansikt med en aldeles deilig pike i 20 års alderen. Det presset uimotståelig fra alle kanter. Jeg måtte ta meg for og hun det samme og der sto vi i et langt, men allikevel så kort minutt. Vi ble forresten i følge de siste tre dagene.

SENIOR-AVDELINGEN

Senioravdelingen hadde et hyggelig årsmøte på Kafé Skogheim, 4. desember. Styrets beretning og regnskap ble godkjent. Styret ble utvidet til 4 mann og består av Trygve Høgbergh, Johs. Ludvigsen, Oscar Sandvik og Fridtjov Strømme. Styret hadde flere planer om utvidet virksomhet i det kommende år og man besluttet å hjelpe de yngre i klubben på forskjellige måter. Etterpå var det lutefisk og kaffe. En utlodning til inntekt for juniors og gutter innbrakte noe over kr. 200,—. Dessuten var et par av gamlekara frampå med sjekkboka, så det ble vel noen sekiner av det også. Vi bringer her senioravdelingens lover:

- § 1. Senioravdelingen er stiftet 5. desember 1946.
- § 2. Avdelingen består av medlemmer i Idrettsklubben Tjalve. Grunnlag for medlemskap er fylte 35 år. Søknad om opptagelse skal skjje på fastsatt skjema og avgjøres av avdelingens styre.
- § 3. Avdelingens formål er å fremme sunn idrett og godt kameratskap mellom Tjalvister av eldre årgang. Videre å støtte opp om Idrettsklubben Tjalve og på alle måter fremme dens interesser.
- § 4. Avdelingen ledes av et styre på 4 medlemmer som velges på senioravdelingens årsmøte. Dette holdes en gang i året i november måned, hvor det legges fram rapport og regnskap for årets drift samt velges styre. Styret fordeler selv arbeidsoppgavene. Rapport og regnskap framlegges likeledes hvert år på Idrettsklubben Tjalves generalforsamling.
- § 5. Til dekning av avdelingens drift betaler medlemmene en særskilt årskontingent av kr. 10,—.
- § 6. Utenom ovennevnte statutter gjelder under alle forhold klubbens lover og bestemmelser.

A.s NORSKE ALLIANCE

Forsikringsselskap

Alle arter
forsikring ordnes ved
Bjarne Bjerke.

Telef.: Norske Alliance 42 39 30 - Bjerke 46 92 03

Våre yngste

Gutteavdelingen trener hver tirsdag på GREFSEN SKOLE — Kapellveien Sporvogn 11 til Storo eller Kjelsåsbanen til Glads vei. Treningstid fra kl. 18 til kl. 19.

Tirsdag 2. desember holdtes pølsefest og premieutdeling for de yngres avdelinger i Turnhallen. Det var møtt fram vel 70 gutter og pølsene fikk en rivende avsetning. Rekorden for en enkelt gutt var vistnok 14 pølser, så appetitten var i orden der. Gutta var kjekke og greie skjønt det var svært mange under 12 år. En stund, akkurat da vørterølet og brusen holdt sitt inntog på bordet, var det ikke ørens lyd å få, men så snart alle hadde fått hver sin flaske, falt gemyttene til ro igjen. Aftensens store begivenhet var utdelingen av de 55 sølvbegere til de flinkeste gutta i sommer. Det ble vist fram flere filmer, fra den lille skøyegutt Johny og hans hund til Europamesterskapet i friidrett. At filmen hadde gjort inntrykk, fikk jeg høre dagen etter, for allerede kl. 6 neste morgen var lille Tom på 8 år oppe og demonstrerte for pappa hvordan de store gutta som ble Europamestere løp. Neste sammenkomst blir antagelig skirennnet, som blir avviklet i midten av mars, men mer om det i neste nummer.

I det bladet går i trykken får vi melding om at det er sluttet avtale med Ørnulf om en pokalkamp innendørs for gutter. Nærmere om dette på treningslokalet.

BRÅGE

Representert ved Bjarne Bjercke

Nye medlemmer siste halvår 1947.

Gunnar Gloslie, Olav Gaathaug, Knut Strømme, Ragnar Johansen, Kjell Øverland, Karl Johan Pedersen, Jan Fredrik Johansen, Torstein Oulie, Jan Bergersen, Thoralf Bergersen, Tore Egil Haanshuus, Gordon Notto, Bjørn Pettersen, Gabriel Stølen, Knut Trovaag, Egil Gustavsen, Jan Petter Aarsten, Arild Scott Christiansen, Øivind Christoffersen, Johan Fredrik Agerup, Leif Farestvedt, Egil Torvin, Gunnar Aavik, Jo Rich. Johansson, Kurt Johansen, Torbjørn Johansen, Jan Dammerud, Erling Hansen, Odd Ørnulf Styrmo, Rolf Sæhle, Bjørn Langaard, Svein Sande, Oddvar Henriksen, Asbjørn Pedersen, Rolf Otto Thallaug, Erik Sarto Johansen, Erling Lorentz, Tore Schar-tum, Asbjørn Kristiansen, Olav Henry Andresen, Eilif Bodahl, Bjarne Holm, Tor Ragnvald Holmøy.

Vi ønsker de nye medlemmer velkommen og håper de vil finne seg til rette i klubben og trives.

Neste nummer av Tjalvisten kommer ca. 15. mars.

T J A L V E S S T Y R E :

Petter Gulliksen, formann	Tlf. 55 80 48
Johan Henriksen, nestformann	» 69 02 07
Bjørn Børresen, sekretær	» 46 95 07
Bjarne Melbye, oppmann	» 42 42 09
Odmar Aukner, kasserer	» 42 73 08
Olav Bostrøm Johannessen	
Leif Ajaxon	» 42 59 50

Tjalves kontor 33 00 78, sikrest hver fredag inntil videre fra kl. 19,30—21,00.

Formannen henstiller til medlemmene at han ikke blir forstyrret unødvendig på arbeidsstedet.

Merkur Boktrykkeri - Oslo

Kjøttvarer og pølser

En gros - En detail

R. TANDBERG A.s

Tlf. 41 25 14 - Munkedamsvn. 21 - Oslo